ARCHA

6
2007

ZPRAVODAJ O VÝCHOVĚ A VYUŽITÍ VOLNÉHO ČASU DĚTÍ A MLÁDEŽE

ČESKÁ RADA DĚTÍ A MLÁDEŽE

Ten umí to a ten zas tohle... • Profesionálem je ten, kdo „válí“ • Cestou do školy a ze školy • Devatero rad ČRDM rodičům • Anketa • Překroč (své) hranice • Rada dětí a mládeže Kraje Vysočina • ISIC si mohou pořídit i studenti nad 26 let • YMCA a profesionalita • Britská princezna Anna ocenila absolventy Programu EDIE • Letní pobyt pro zrakově postižené s výukou ICT • Bitva o Hrádek • Přečtete si na www.adam.cz

Fotogalerie Archy

foto RADAMOK - Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje

úvodem

Ten umí to a ten zas tohle...

… a všichni dohromady udělají moc. Znáte tu pohádkovou písničku? Lidi při ní pochopí, že každá práce je důležitá a každý člověk umí nejlépe „to svoje“.

Nový školní rok začal v naší rodině trochu netradičně. Poutáme se v malém sportovním letadle, zkoušíme příjem signálu ve sluchátkách a pilot mi vysvětluje slova *knipl, horizont, stoupání.* Je to jiný pocit, než v luxusu dopravního letadla. Nepřijde letuška s bonbonem, aby vám nezalehlo v uších. Nedostanete školení o nouzovém východu. V maličkém letounu pozorujete všechny budíky a věříte pilotovi. Věříte, že právě on je profesionál, díky kterému budete mít krásný a nezapomenutelný zážitek.

Odbornost a důvěra je na místě i ve vážnější situaci. To, když *řešíme* naše zdraví. Každý by platil zlatem, jen aby ho minuly všechny nemoci a neduhy. Ale to se nestává. Páni doktoři v bílém plášti jsou pak naši andělé bez křídel. Profíci, díky kterým začneme chápat tu pravou podstatu důležitosti. Slyšet pravidelný tlukot srdce a najít jistotu pravdivosti citátu „když nejde o život, nejde o nic“. Pravda, v lidové slovesnosti se to píše trochu jinak.

Profesionalitu lze najít v každé práci, v každém oboru, na každém místě. Někdy ji ale nehledáme. Proč nepřihlásit syna na skautskou výpravu, když i já uměl v osmi letech složit celtu? Proč neumožnit dívce zažít adrenalin při sjezdu řeky, když já zvládl eskymáka nejlépe ze třídy? Proč nezabalit dítě na několik týdnů na počítačový tábor, když jeho otec šéfuje velké dynamické společnosti? No, možná proto, že naše děti mají jiná přání, jiné touhy, úplně jiné sny.

Právě teď bychom měli hledat profíky. Tady ale nejde o život. Řešíme jenom volný čas našich dětí. Není nakonec jedno, zda ho zabijí někde před barákem s cigaretou v ruce, nebo v parku s bandou kámošů, nebo v herně, nebo … Ne, nemaluji čerta na zeď, některé věci se ale mají krapet vyhrotit, aby byla pochopena správně jejich podstata a velikost. Když donutíme kluka přespat pod širákem a nevysvětlíme mu pravý význam (pro něj strašného) činu, nikdy s námi možná svobodně nesedne do sportovního letadla. Když předpokládáme, že lékařem může být každý student medicíny, nikdy neuvidíme ukrytá křídla pod bílým pláštěm.

Vlastně tu chci napsat, že pánové Werich a Voskovec měli jakousi „vrozenou profesionalitu“ na geniální předávání myšlenek. Popěvek z písničky vás bude možná provázet celý den. Už tehdy se zpívalo, že:

My všichni budem na tom lépe, když dáte rady nám a my vám dáme své rady,
když všichni všechno všechněm dáme, tak budou všichni lidi všechno mít dohromady.

Bylo by bláhové myslet si, že někdy nastane taková situace. Není však opovážlivé doufat, že rodiče přijdou pro rady k těm, kteří jsou profesionálové na poli dětských snů. Vedoucí oddílu a klubu, třídní učitel, náčelníci, družinářka, organizátoři volnočasových aktivit… Lidé, kteří nemají červené diplomy, neumějí létat bez křídel. Jejich profesionalita umí vytvořit jednu jedinou skutečnost – šťastné dítě.

Marie Molková – Hromča
molkova@novinar.cz
Ilustrační foto Radka Páleníková
Kresby: Marek Fajfr

rozhovor

Profesionálem je ten, kdo „válí“

Rozhovor s Josefem Výprachtickým – Josém, starostou Junáka a členem představenstva České rady dětí a mládeže

Kdo je vlastně skutečným profesionálem – ten, kdo něco doopravdy umí, nebo ten, kdo na to má takzvaně „štempl“? A jde vůbec – mějme na mysli oblast tzv. práce s dětmi a mládeží – dokládat svoji profesionalitu jinak než právě oním orazítkovaným papírem?

Mám ještě třetí kategorii lidí, o niž by mohlo jít, a do ní patří ten, kdo za určitou činnost bere peníze. Ale principiálně je pro mě profesionálem ten první – tedy člověk, který danou věc umí – zkrátka ten, kdo „válí“. Takže odpověď na otázku po profesionálním přístupu podle mě nespočívá ani tak v tom, jestli někdo za něco bere peníze, ale jestli se chová tak, jak by se měli chovat ti, kteří za to peníze berou: že je prostě na něj spoleh, že odvádí kvalitní práci a rozumí tomu, co dělá.

Jak profesionalitu prokazovat? To je složité. Řekl bych, že problém tkví v tom, že je u nás ještě v plenkách *neformální vzdělávání*. Pokud jde o to formální, myslím, že věci v podstatě fungují, stát se v nich už dokázal zorientovat a rozumí jim; ve sféře neformálního vzdělávání zatím tápeme. Pozitivně nás v tomto ohledu ovšem ovlivňuje Evropa. Pavel Trantina *(předseda České rady dětí a mládeže, pozn. red.)*, který se ve zmíněné problematice dobře vyzná, sem vnesl téma, na něž se i skauti hodně zaměřují na evropské úrovni, a sice celoživotní neformální vzdělávání. Snad teď začíná blýskat na lepší časy i z pohledu státu, ale jsme stále v začátcích. Současné zákony tuto oblast nijak moc neošetřují a my – chceme-li dosáhnout toho, abychom měli na určité neformální vzdělání „štempl“, aby byly naše kurzy akreditované – tak musíme páchat různá formální harakiri. Získat oficiální uznání různých kurzů a vzdělávacích aktivit je tudíž poměrně obtížné. Existuje akreditace hlavních vedoucích táborů, stanovená ministerstvem školství, a ta je podle mě jediným odpovídajícím kritériem, do něhož se můžeme „vejít“. My máme ovšem

svůj vzdělávací systém daleko složitější, obsažnější… V principu je však zmíněná akreditace vlastně tím jediným, co stát uděluje – a to navíc nikoli ve vztahu k zákonům, nýbrž k dotacím. A ještě jedna připomínka: Myslím si, že případný celý systém akreditací by měl být založen na pozitivní motivaci. To znamená, že když někdo bude plnit předepsané nároky, měl by za to mít nějaké výhody. Systém by neměl být restriktivní, aby nedošlo k tomu, že se předepíše jakási jasná, tvrdá norma, která pak způsobí, že pro spoustu lidí, kteří se ve svém volném čase starají o děti, bude jen velmi obtížně splnitelná . Příslušné normy bohužel většinou vznikají u úřednického stolu; jde o to, aby kvůli nim neběhalo po ulicích daleko víc dětí, protože činnost, kterou naše sdružení vyvíjejí, je vlastně významnou prevencí kriminality…

Jaká oblast činnosti dětských a mládežnických sdružení by tedy měla splňovat náročná kritéria pro profesionální práci a jaká oblast může – nebo dokonce má – zůstat raději vyhrazena „nadšenému amatérismu“?

Je otázkou, co je to „nadšený amatérismus“. Já jsem vedl šest let skautský oddíl, pak jsem ještě další čtyři roky vedl oddíl dospívajících, roverů. Skládal jsem přitom potřebné zkoušky, které existují u nás ve sdružení – Junák má svůj vzdělávací systém. Takže na vedení oddílu jsem měl dvě zkoušky plus zdravotní kurz, jehož absolventi jsou schopni nejen poskytnout záchranu, ale i dělat zdravotníka na zotavovacích akcích. Pro další vedení jsem pak měl několik dalších kurzů… Nicméně, je věcí každého sdružení, jak si tuto oblast zajistí. Vím, že my takový systém neformálního vzdělávání máme, a máme ho poměrně hodně náročný. Vím, že podobný systém mají pionýři. Neznám podrobnosti, ale řekl bych, že podobnost u obou sdružení bude v tomto směru značná, protože jsou přibližně stejně velká. Ale obecně platí to, co ve škole: i když je systém nastaven dobře, neznamená to, že se nemůže stát, že jím projde jedinec, který by jím projít neměl. Vždycky záleží samozřejmě především na lidech, systém nezachrání úplně všechno. Ale výrazně pomáhá.

Co Tě nejvíc a co nejméně baví coby profesionála?

Já to mám rozdělené: jako profesionál za peníze vykonávám ve sdružení práci na národní úrovni; jednám přitom s nejrůznějšími institucemi, na ministerstvu školství, s politiky ve sněmovně… Mám na starosti i právní spory týkající se našeho sdružení. A tam občas řeším věci, které, kdybych měl dělat zadarmo nebo dělat nemusel, tak bych se jim rád vyhnul. Jde o jednání s nepříjemnými lidmi; musím říct, že mezi takové patřilo třeba velmi náročné jednání s bývalým Fondem dětí a mládeže. Je to opravdu jedna z nejnepříjemnějších epizod, které jsem v životě zažil. Devítiměsíční vyjednávání kolem FDM o podobě smluv o převodu objektů *(po bývalém SSM, pozn. red.)* bylo opravdu hrozné… Beru to tak, že je to moje zaměstnání, navíc zaměstnání, které pro mě má smysl. Vím, pro koho to dělám a proč to dělám.

Takže: za peníze činím, co je potřeba, a ve svém volném čase dobrovolně dělám to, co si myslím, že je také potřeba, nicméně to dělám rád – věnuji se výchově dospívajících skautů. Pro naše rovery, což je věková skupina dejme tomu patnáct let plus, organizuji letní vzdělávací kurzy. Dále jsem například v týmu, který každoročně připravuje v Praze seminář pro asi tisíc lidí.

Co pokládáš za úskalí profesionála, který pracuje s dětmi a mládeží? A jaký je rozdíl mezi postavením profesionální-

ho vedoucího oproti běžnému?

Nevěřím moc na to, že bude někdo nějakou práci vykonávat osm hodin za peníze a potom ji ještě v „prodlouženém čase“ bude dál dělat zadarmo. Činnosti dělím po agendách, protože tak to má nějaký smysl, dají se od sebe odlišit. Práce, za niž mě platí, musí být stoprocentní. O věcech, které dělám dobrovolně, to platí také – ale poněvadž se jimi zabývám ve svém volném čase, mám na ně třeba delší časový horizont. A musejí ustoupit ve chvíli, kdy nastupuje se svými potřebami práce placená – alespoň v mém vlastním hodnocení priorit.

Dříve jsem pracoval v ČKD, v projekci – jsem původním vzděláním elektroinženýr – a pak u soukromé firmy, která se zabývala robotickými systémy. Úskalí svého současného působení vidím v tom, že tady je člověk vlastně pořád jakoby myšlenkově v jednom světě. Ve chvíli, kdy pracuješ v jiném oboru, tak se setkáváš s poněkud jiným světem. Je to vlastně „normální“ svět, stejný jako je společnost kolem nás. A tady, myslím, hrozí určité riziko, že bych mohl zůstat v takovém tom „myšlenkovém ghettu“. Prakticky všichni kamarádi kolem mě jsou skauti nebo lidé z různých sdružení; pro oblast, kde pracuji jako profesionál, dělám spoustu věcí ještě jako dobrovolník… Člověk by se měl tudíž snažit, aby se setkával co nejvíc s lidmi z toho „vnějšího“ světa, aby věděl, pro koho děti v oddílu vychovává.

Stojíš v čele skautské organizace, zároveň jsi členem představenstva České rady dětí a mládeže, jsi činný v jeho pracovní skupině Stát… Jak se Ti daří tyto funkce skloubit?

…Těžko. Musím se snažit. Můj největší úkol a odpovědnost teď vyplývají z toho, že jsem byl před třemi měsíci zvolen starostou Junáka. V České radě dětí a mládeže jsem už takovým pamětníkem. Jsem členem představenstva, jeden čas jsem byl i prvním místopředsedou ČRDM. Snažím se představovat určitou kontinuitu jejího vývoje a udržovat některé ideály, s nimiž Rada tehdy vznikala, nebo, pokud nastanou nějaké problémy, tak – tím, že už jsem starší – skupinu představenstva „podržet“ nebo jí nabídnout ještě jiný pohled na věc, než jaký v tu chvíli třeba má.

Jak hodnotíš – coby šéf nejsilnější organizace zastřešené ČRDM – přínos Rady k utváření podmínek pro práci tisíců dobrovolníků, kteří se ve svém volném čase věnují mimoškolní výchově dětí a mládeže v nejrůznějších spolcích a sdruženích?

Docela pozitivně; bylo by také hloupé, kdybych ho hodnotil negativně, když se na projektu ČRDM tak dlouho podílím – napřesrok tomu bude deset let. Myslel jsem si, že některé věci půjdou možná trochu rychleji. Ale řekl bych, že záleží nejen na tom, jak se snaží Rada, ale i na tom, jak ji vnímají její partneři, potažmo společnost. Česká rada dětí a mládeže vznikala s tím, že bude partnerem politikům a institucím a bude pomáhat členským sdružením zajišťovat podmínky pro činnost tam, kde síly jednoho spolku nestačí. Myslím si, že se to daří. Podařilo se například „zastřelit“ úplně hrozný návrh zákona o mládeži, který vznikal s velmi dobrým úmyslem, a skončil velmi špatně. Jak totiž procházel různými peripetiemi a různými ministerstvy, která ho předělávala, ministerstvo školství pak už svůj původní návrh téměř nepoznalo. Když potom ministryně školství Petra Buzková vyslechla názory zástupců dětských sdružení, tak ho raději stáhla, protože výsledkem byl návrh zákona, který ne že by nám pomáhal – byl proti nám… A podařila se ještě spousta dalších důležitých věcí.

Skauti, díky tomu, že jsou jednou z největších dětských a mládežnických organizací u nás, by jistě mohli řadu záležitostí vyřešit i sami. Přesto si myslím, že fakt, že je řešíme dohromady, v rámci České rady, nám pomáhá. Mám i lepší pocit z toho, že pak členská sdružení Rady drží víc pohromadě. Do ČRDM jsme šli s vědomím, že Rada pro nás – a pro velké spolky obecně – bude i investicí ve prospěch těch malých spolků, které takové zdroje nemají. Na druhou stranu, je naším posláním pomáhat druhým… Takže si myslím, že jde o investici užitečnou; není to tak, že bychom jenom někomu pomáhali – prospěch z toho máme nakonec všichni.

Chtěl bys k danému tématu na závěr ještě sám něco dodat?

Mám rád, když jsou lidi v něčem hodně dobří a chovají se jako profesionálové, i když to dělají zadarmo. Já sám s takovými lidmi dělám a dělal jsem třeba naše vzdělávací kurzy…

Osobně bych si přál, aby takových lidí bylo co nejvíc, a aby takoví byli i vedoucí jednotlivých oddílů. Když jsme začínali a já tenkrát vedl skautský oddíl, snažil jsem se být co nejlepší: stále hledat nové cesty, přemýšlet o nich, vymýšlet nové způsoby, jak co dělat, jak s dětmi pracovat. V dnešní době mám pocit, že jsme to tehdy paradoxně měli trochu lehčí než naši současní následovníci, protože na nás nepůsobilo tolik nejrůznějších okolností a vlivů najednou… Takže novým vedoucím přeji, aby se jim práce dařila.

Za rozhovor poděkoval Jiří Majer
foto archiv J. Výprachtického a Jakub Pavelka

Na vernisáži Dřevomorky (výstava fotografií, dokumentujících stav, v jakém dětská sdružení přebírala objekty po bývalém SSM od Fondu dětí a mládeže) v atriu Poslanecké sněmovny. Druhý zprava: Josef Výprachtický

Cestou do školy a ze školy

Na trase, po níž se již záhy začnou děti – stejně jako studující mládež – opět ubírat za svými každodenními povinnostmi, na ně může čekat mnoho rozličných nástrah, ale i bezpečné prostředí pro jejich osobnostní rozvoj. Tak by se dala stručně shrnout slova odborníků, kteří promluvili na tiskové konferenci příznačně nazvané Cestou do školy a ze školy.

Mgr. Zuzana Pidrmanová a PhDr. Václav Břicháček

Setkání s novináři uspořádala 30. srpna 2007 Česká rada dětí a mládeže (ČRDM) a se svým úhlem pohledu na dané téma na něm seznámili přítomné kromě předsedy ČRDM též psycholog, zástupce jedné z členských organizací Rady a pracovnice Policejního prezidia.

„Role nejrůznějších dětských organizací je velice potřebná, protože vlastně svým způsobem může zaskakovat za rodinu a často mnohem lépe pochopí potřeby dětí než rodina, když ustrne na jisté vývojové fázi," míní psycholog Václav Břicháček, který se přimlouvá za kooperaci rodičů s vedoucími spolků zaměřených na trávení volného času mladých lidí. Výchova podle něj rozhodně nekončí za branami vzdělávacích ústavů; jde vlastně o nepřetržitý proces, při němž je namístě volit přiměřeně věku i výchovné metody.

„Velice často rodině unikne, že patnáctiletý kluk se musí vychovávat jinak než třeba osmiletý – a osmiletý jinak něž dvouletý. A pokud to rodina nepochopí nebo vychovatelé a učitelé chtějí aplikovat techniky, metody či formy práce s mladšími na ty starší, tak nutně selhávají," rozvedl psycholog.

Jak upozornil, obecně platí, že osobnost je vlastně souhrnem sociálních vztahů. „Je relativně málo Robinsonů na opuštěných ostrovech," použil příměru Václav Břicháček a označil za velký handicap, pokud někdo podobné vztahy není schopen vytvářet – třeba proto, že se to nenaučil, neboť jej k tomu nikdo nevedl. „Učíme vedoucí v našich organizacích, že bez rodiny výchova nejde – a do povědomí rodičů je asi potřeba dostat, že bez sociálních aktivit dětí výchova nejde také " zobecnil psycholog.

Jeho slova potvrdil příkladem ze své praxe náčelník *Ligy lesní moudrosti* Aleš Sedláček. Vylíčil krátce příběh, který se v jeho „indiánském kmeni" odehrál v rozmezí zhruba deseti let. Do kmene začal docházet chlapec, který prakticky vůbec nemluvil; na dlouhé týdny zůstalo jen u jména a příjmení, které na sebe prozradil při vstupním představování. Prostředí, v němž se ocitl, na něj ovšem pozvolna začalo přece jen působit… Dnes coby absolvent dvou vysokých škol učí na střední

Předseda ČRDM Pavel Trantina (vpravo): „Prostředí oddílu je školou obrany proti praktickému neumětelství…"

škole – živí se tedy prací závislou na komunikačních schopnostech. „Nechtěl bych to ani hodnotit jako pozitivní vliv té skupiny, kdyby on sám na našem patnáctiletém výročí nepřiznal, že vlastně jí vděčí za to, čím dneska je, za možnosti, které má a dovednosti, které tam získal," dodal náčelník *Ligy lesní moudrosti*.

Připomněl také některé samozřejmé rysy fungování skupin, o nichž se vedla řeč: demokraticky stanovená pevná pravidla – a možnost se na jejich utváření podílet, rovnost pohlaví, hodnotová kritéria odvozená od ochoty udělat něco pro druhé a podobně. Podtrhl i význam mnohostranného rozvoje mladých lidí v dětských a mládežnických spolcích.

Náčelník Ligy lesní moudrosti Aleš Sedláček

„I když je to sdružení, které je programově zaměřeno na pobyt v přírodě, tak to neznamená, že se rozvíjí jenom v tábornických dovednostech; program, je spojen s kulturou, s historií, s budováním společenských vazeb, pedagogikou," dodal. Podotkl, že každé sdružení má svůj systém *neformálního vzdělávání* a upozornil, že většina lidí, která jím prošla, pak nemívá problém s uplatněním na trhu práce – díky tomu, že jsou aktivní, umějí si shánět informace a pracovat v týmu.

Za čím dál důležitější pokládá Aleš Sedláček v současné době tzv. virtuální reality také to, že aktivní členové sdružení si musí zábavu sami vyrobit, sami si ji užít, zhodnotit a uvědomit si zážitek z ní. Zdůraznil rovněž fenomén kamarádství. Díky němu spolu v dětských oddílech bezproblémově vycházejí extrémně schopní a chytří členové i takzvaní outsideři – vzhledem k tomu, že vybočují z průměru, mohou být přitom kolektivem školní třídy jedni jako druzí odmítáni. Oddíl, kmen či družina pak znamenají jejich oporu. „Naučí se žít ve skupině, kde není důležité, jak je kdo chytrý, úspěšný, a hlavně, kdo kolik vydělává," poznamenal náčelník *Ligy lesní moudrosti*.

Předseda České rady dětí a mládeže Pavel Trantina na tiskové konferenci zveřejnil *Devatero rad* zformulovaných na pomoc rodičům při výběru mimoškolních aktivit jejich dětí. Při prezentaci devatera mimo jiné poukázal na to, že „prostředí oddílu je školou obrany proti praktickému neumětelství". Na vysvětlenou uvedl pár příkladů: „Fakt, že si děti dokážou najít v jízdním řádu, v kolik hodin jim jede autobus nebo vlak, že se dokážou zorientovat v přírodě nebo i ve městě podle mapy, že se naučí vařit – třeba i skutečně složitá jídla – je pro ně užitečná věc do života," konstatoval předseda ČRDM. V podobném duchu přednesl a krátce okomentoval dalších osm rad – a desátou, speciální, navíc: *Rodina je rodina*. „Sdružení dětí a mládeže ani další subjekty, které se zabývají mimoškolní výchovou, nejsou šatnou, místem, kam se děti na dvě hodiny dají, aby se vyplnil jejich volný čas. Rodinné zázemí je prostě nenahraditelné – a rodiče by tomu měli věnovat patřičnou pozornost," uzavřel Pavel Trantina.

Zuzana Pidrmanová z preventivně-informační skupiny Policejního prezidia zase představila projekt *Zebra*, zaměřený na snížení rizika úrazů na přechodech pro chodce. Projekt, soustředěný do prvního školního týdne, tedy do období od 3. do 7. září 2007, upozorňoval na jedno z vážných rizik, která se objevují *Cestou do školy a ze školy*, a proto se k němu připojila (vedle Zdravotní pojišťovny Ministerstva vnitra ČR) i ČRDM. „Jde o upozornění na samém začátku školního roku, jak pro děti, tak pro rodiče, které říká: Pozor, je tady realita, každodenní život; prázdniny skončily... Ocitneme se v každodenním městském provozu – mysleme na to, že by se nám mohlo něco stát a že musíme na sebe dávat pozor," přiblížila smysl preventivní akce Zuzana Pidrmanová.

ZEBRA SE ZA TEBE NEROZHLÉDNE, zní výmluvné heslo akce. V rámci *Zebry* policisté z preventivně-informačních skupin, z pořádkové nebo dopravní služby za podpory pomocníků z pojišťovny a ze sdružení pro volnočasové aktivity mládeže upozorňovali chodce na přechodech – tzv. zebrách – že vstup do vozovky bez rozhlédnutí je hazardem se zdravím a životem. „Budeme se snažit chodcům vysvětlit, že je opravdu důležité podívat se na obě strany ulice, navázat pokud možno s řidičem oční kontakt, aby si vyjasnili, kdo v té chvíli bude na přechodu pánem, jestli řidič, nebo chodec," upřesnila Zuzana Pidrmanová. V letech 2000 – 2006 zemřelo podle policejních statistik přímo na přechodech pro chodce 299 lidí. Když si uvědomíme, že jde vždy o pozornost, opatrnost, zodpovědnost, tak by kolonky v těchto statistikách mohly zůstat prázdné, soudí pracovnice Policejního prezidia.

Jiří Majer

„Je relativně málo Robinsonů na opuštěných ostrovech..." říká Václav Břicháček

Devatero rad České rady dětí a mládeže pro rodiče při výběru mimoškolních aktivit ...a jedna speciální navrch

Naslouchejte zájmům svého dítěte. *Výběr mimoškolních aktivit by měl být otázkou vzájemné dohody mezi dítětem a rodičem. Rodič se může poradit s učitelem, na co je dítě šikovné, k čemu má vlohy. Pomoci mohou i pedagogicko-psychologické poradny.*

Důležitá je dobrá parta. *Dítě by mělo mít kolem sebe dobrou partu vrstevníků, protože ti hrají při výběru zájmových činností velkou roli. Snažte se poznat kamarády svých dětí a mít přehled o tom, co dělají ve volném čase.*

Nejdříve stačí ochutnat. *Není neobvyklé, když dítě v raném věku vyzkouší několik zájmových aktivit. Nelze mu proto vyčítat nestálost. Proměna zájmů dítěte je přirozená a souvisí s jeho vývojem.*

Nemusíte mít nutně génia. *Dítě, navzdory prokazatelnému talentu, do mimoškolních aktivit vysloveně nenuťte. Pravdou je, že talentované dítě musí, pokud chce dosáhnout úspěchů, hodně obětovat. Rodič by měl dítě spíše citlivě motivovat, pěstovat v něm zájem o danou aktivitu. Je rozhodně lepší mít zdravé tzv. normální dítě, než stresovaného, labilního génia.*

Nechte své dítě užívat si dětství. *Neorganizujte dítěti všechen volný čas a ponechte mu i pár hodin týdně na trochu „obyčejného lenošení“. Vhodné je naplnit dětem čas po dvě či tři odpoledne týdně a myslet na to, aby se i minimálně jednou za měsíc dostaly (třeba se svým oddílem) na víkend do přírody.*

Myslete na celkový rozvoj dětské osobnosti. *Zdaleka ne každé dítě bude vrcholovým sportovcem nebo houslovým virtuosem. Rodiče si často přejí, aby dítě dosáhlo toho, čeho oni sami nedosáhli a promítají do svých dětí své nenaplněné sny a ambice. Pokud přitom nerespektují individualitu dítěte, jeho nadání a zájem, málokdy to vede ke skutečnému úspěchu. „Hra“ v dobrém oddíle, kde je organizována s výchovným cílem, naopak dá dítěti mnoho užitečných dovedností do praktického života.*

Hledejte kontakty a reference. *Ptejte se na reference o sdružení, oddíle či kroužku ve svém okolí – dobrá zkušenost někoho z okolí je nejlepším doporučením. Kontakty na sdružení dětí a mládeže najdete i na internetu, celostátně např. na www.crdm.cz, www.bambibod.cz, v Brně na www.klubovny.cz a v Praze na www.mitkamjit.cz.*

Vyžadujte zpětnou vazbu. *Zajímejte se o činnost oddílu, klubu, souboru či kroužku, poznejte dobře jejich vedoucí – budou časem vašimi nejlepšími spojenci při výchově vašich potomků.*

Myslete s předstihem i na prázdniny. *Celoroční činnost v oddíle, který znáte, je nejlepší vstupenkou na letní tábor, který je vyvrcholením každého roku a jeho završením.*

Rodina je rodina. *Sdružení dětí a mládeže (ani střediska volného času se svými kroužky) nejsou místem, kde děti máte co nejčastěji „odkládat“. Rodinné zázemí a vzpomínky na pěkné chvíle strávené s rodiči, sourozenci či prarodiči nemůže nahradit nic.*

Zdroj: ČRDM

Anketa na téma profesionalita

anketa

1. Co rozumíte pod pojmem profesionalita ve sdruženích dětí a mládeže?

2. Uveďte příklad letošní akce (projektu) organizované vaším sdružením, o níž neváháte říci, že jste ji profesionálně a „s přehledem“ zvládli.

1. Pojem „profesionalita“ je možno pojmout ze dvou stran. Jednak ve „vlastnictví“ profesionálů, tedy zaměstnanců. Velká sdružení nějaké zaměstnance – profesionály mají, ale nikoli na zabezpečování práce s dětmi, spíše jen na nutné administrativní práce.

Takže pro sdružení dětí a mládeže spíše přichází v úvahu ten druhý pohled – a to na naši vlastní práci, nás dobrovolníků, která by měla vykazovat „profesionální“ kvalitu, tedy zajištění naší činnosti bez viditelných problémů a zádrhelů. O tom, že ty problémy vyskakují ze všech stran, víme moc dobře. A tak, pokud chceme mluvit o profi-přístupu, tak tu činnost musíme mít už dobře zažitou a vědět, jaká úskalí na nás čekají. Nebo si to musíme umět představit a předem ty problémy eliminovat.

Taky to znamená se pouštět do takových aktivit, které skutečně zvládneme, hlavně časově – uspořádat akci znamená dostatečně předem o ní informovat potenciální účastníky (a je jedno, jestli jsou to všechny děti ve městě u Bambiriády nebo jen členové našeho oddílu), pak ji dobře promyslet a mít dost spolupořadatelů, ale taky ji uzavřít hospodářsky, zpracovat dokumentaci, poděkovat partnerům a informovat o tom, jak se nám akce podařila. Výmluvy, že už nemáme čas, abychom napsali kroniku nebo dali fotky na web … to už je právě ta neprofesionalita.

2. Z letošních akcí je to Bambiriáda. Když už děláme 7. ročník, tak máme představu, co nás čeká. Doufáme, že pro návštěvníky to bylo stejně úspěšné jako předchozí léta, ale sami vidíme, kde nám to ještě skřípe. Hlavní naší „neprofesionalitou“ je zpožďování harmonogramu příprav, ať již se jedná o komunikaci s vystavovateli, partnery a sponzory, podklady pro tisk plakátu a další. O některých problémech už víme z předchozích ročníků – např. sestavování programu vystoupení na pódiu, které raději necháváme skutečným „profesionálům“ – pracovnicím SVČ v Ostravě – Zábřehu. Díky jim je toto zabezpečeno bezproblémově. Ale my sami máme ještě hodně co dohánět, abychom si mohli říci: „Tuto akci jsme s přehledem zvládli“.

Mojmír Nováček
Rada dětí a mládeže Moravskoslezského kraje – RADAMOK

1. Obsahem pojmu profesionalita ve sdruženích dětí a mládeže jsme se doposud nezabývali, a proto na tento bod odpovíme později. V každém případě jde o dobrý námět ke sjednocení a zkvalitnění práce na úseku práce s mládeží.

2. Za skutečně zdařilou akci v letošním roce, která byla organizačně zajištěna na profesionální úrovni můžeme označit „Přebor MHJ mládeže v požárním sportu“, který se uskutečnil dne 26. 5. 2007 v Přerově. Přehled o akci lze získat na internetových stránkách MHJ (www.mhj.cz).

Ing. Rudolf Valášek
Moravská hasičská jednota

1. Takové zvládnutí dobrovolné práce, za kterou by se profesionál nemusel stydět. Ať už se jedná „jen“ o vedení dětského zájmového kroužku, oddílu či skupiny nebo o plnění povinností představitele sdružení dětí a mládeže.

Mnohdy je práce dobrovolníků ve sdružení na vyšší úrovni než placených „profesionálů“. Je to tím, že kromě vzdělání a zkušeností (tedy profese) přidávají do své dobrovolné práce ještě zájem, nadšení, chuť, elán, entuziazmus. A to teprve dělá z člověka profesionála. Profesionalitu vidím i v tom, že jednotlivá sdružení

(u těch větších pak oddíly, skupiny, družiny, kluby) nejsou všeobecná, ale zaměřují se na určitou zájmovou skupinu dětí a vedou je odborníci, kteří jim umožňují prohlubovat znalosti v okruhu, který je baví (např. sport, turistika, ruční práce, hudba, kreslení, u nás psané a mluvené slovo). A vůbec není na škodu, pokud dítě v průběhu několika let vystřídá různá sdružení či zájmové oddíly.

2. Myslím si, že každé sdružení, které „žije" a pouze „nepřežívá", může s klidným svědomím prohlásit, že pracuje na profesionální úrovni. Naše sdružení žije už 15 let. Netvrdím, že každodenní činnost zvládáme s přehledem, ale zvládáme. Děti se u nás nenudí. Samozřejmě děláme chyby a omyly (například s přehledem nezvládáme nutnou i občas přebujelou úředničinu). Ale snažíme se z chyb poučit a v následujícím období se jich vyvarovat (to je taky součást profesionality). Z projektů, které zvládáme, mohu jmenovat především pravidelnou činnost Dětské tiskové agentury. Myslím, že se nemusíme stydět ani za anketu Zlatý Ámos, čtyřletou tradici simulovanch letů dětských posádek do vesmíru, pravidelné letní tábory či za spolupráci při ekologické výchově dětí na výstavách Tonda Obal na cestách.

Nejsou to jen letošní akce, jsou to už naše akce tradiční, které nejsou jen pro členy našeho sdružení, ale především pro děti neorganizované nebo z jiných sdružení.

Slávek Hrzal
Klub Domino,
Dětská tisková agentura

1. Profesionalita v užším slova smyslu samozřejmě znamená, že je za to někdo placen. V širším slova smyslu to znamená, že své práci rozumí a dobře ji dělá. Není potom pravidlem, že by amatér svou práci musel dělat hůř, než profesionál. Nicméně si myslím, že některé pozice v organizaci se nedají dělat dobře dobrovolně, nebo na úkor jiných aktivit. Chápu, že velké organizace mají svá profesionální zázemí, která shání peníze, starají se o propagaci, komunikaci, lobbyng apod.

2. Neodpovím, za své sdružení, protože jsem, jako hospodář, u jeho akcí a projektů osobně nebyl. Můžu zhodnotit jen jak dopadly finančně.

Odpovím ale za naši krajskou radu: Jako Jihomoravská rada dětí a mládeže jsme rozjeli dva spolu související projekty: akci „Pozor děti", prezentační akci dětských sdružení v centru Brna a web *klubovny.cz.* Mít ovšem profesionální zázemí, věřím, že by uspořádání těchto akcí bylo méně náročné a stresující pro organizátory a dnes bychom byli v projektech dál. Mým názorem je, že chrlit pro své spolky, tábory, výpravy, výlety a další oddílové akce jde dělat dobrovolně a profesionálně – na úrovni. Něco navíc, nad sdružení, nad klasickou činnost s dětmi by chtělo i profíky zaměstnance. Stejně tak si myslím, že takové akce jakými jsou Bambiriáda či CVVZetka by si zasloužily profesionální zázemí.

Ing. Martin Kříž
místopředseda Jihomoravské rady dětí a mládeže

1. Za profesionalitu považuji splnění několika atributů činnosti, a to:

- stanovení měřitelných cílů činnosti, dle potřeb cílové skupiny a jejich naplnění a finální zhodnocení,
- realizaci činnosti ku prospěchu cílové skupiny a komplexní zabezpečení podmínek s minimalizací rozik spojených s realizací,
- na konci projektu spokojení členové cílové skupiny i realizátoři aktivit.

2. Letošní úspěšná akce - bylo jich více, například:

Alien Team – umíme se bavit i jinak (sportovní aktivity pro mládež – horolezectví, přežití v přírodě aj.)

Nízkoprahový klub pro děti a mládež 3NYTY – realizace projektu a celkové zkvalitnění činnosti v souvislosti se zaváděním standardů kvality služeb.

Asi nejvíce se těším na extrémní vytrvalostní závod 5BV – 5 beskydských vrcholů, přihlášeno máme 300 závodníků.

Ing. David Říman
Předseda
Občanského sdružení ZIP

1. Totéž co „profesionalitu" ve státní správě, v NNO, v řemesle... – t.j. vysoce odpovědný a fundovaný přístup, bezvadná znalost problematiky, s přehledem zvládnuté rutinní činnosti, inovativní přístup k činnostem „nerutinním", optimální využívání pomůcek a prostředků... A samozřejmě: přiměřená finanční úhrada od příjemců služeb za oboustranně uspokojující práci.

2. Národní kolo otevřené celostátní přírodovědné soutěže Zelená stezka – Zlatý list.

Michal Kulík
Sdružení MOP

1. a) Práce uvolněného pracovníka – v Royal Rangers máme jen jediného pracovníka (národní velitel RR), který při svém zaměstnání pracuje pro organizaci na půl úvazku.

b) Kvalitně odvedená práce při činnosti organizace, na všech úrovních.

2. Ringoturnaj RR. Jde o sportovní turnaj republikové úrovně, letos pro cca 370 účastníků.

Ing. Josef Švirák
velitel 8. Přední hlídky Royal Rangers Zlín

foto archiv Rady dětí a mládeže Moravskoslezského kraje – RADAMOK

Překroč (své) hranice

http://nazkusenou.ahoj.info

Česko-německé fórum mládeže pořádá ve spolupráci s Koordinačním centrem česko-německých výměn mládeže Tandem Plzeň a Českou radou dětí a mládeže řadu informačních setkání o možnostech spolupráce se zahraničím, zejména s Německem. Hlavní cílovou skupinou jsou pracovníci s mládeží, ať již na dobrovolné a neplacené bázi, nebo profesionální pracovníci (občanských sdružení, středisek volného času atd.). Snahou je nekontaktovat jen a pouze jednotlivá sdružení a pracovat s jednotlivými oddíly nebo skupinami, ale spíše využívat existujících sítí a pravidelných setkání pracovníků s mládeží, případně akcí či seminářů.

Ideální pro návštěvu a případnou diskusi jsou např.:
- setkání členských sdružení krajských rad dětí a mládeže
- setkání krajských či okrasních článků celorepublikových či regionálních sdružení
- regionální VVZ
- setkání přípravných štábů Bambiriády
- akce regionálních zástupců ČNA Mládež
- školení pracovníků s mládeží
- besedy připravované Informačními centry mládeže
- a jiné

Cílem projektu je motivovat občanská sdružení v ČR k tomu, aby se odvážila „překročit (své) hranice“ a navázat kontakty se zahraničními kolegy.
Setkání budou vedena spíše neformálním způsobem v rámci rozhovoru se zástupci či členy sdružení.
Vyškolení referenti podají informace například o:
1) možnostech zprostředkování partnerské organizace v zahraničí
2) možnostech zprostředkování německého jazyka
3) dobrovolnictví v zahraničí
4) možnostech financování spolupráce
5) přínosech spolupráce se zahraničím
6) dalších nabídkách zúčastněných institucích (Tandem, Česko-německé fórum mládeže, ČRDM).
Celá akce je nabízena bezplatně.

Další informace o projektu lze nalézt pod adresou:
http://nazkusenou.ahoj.info
V případě zájmu neváhejte kontaktovat na e-mailové adrese nazkusenou@ahoj.info nebo telefonicky pod 377634757 (Petr Vaněk, odborný pracovník Tandemu pro mimoškolní činnost).
Projekt se koná v rámci kampaně mládeže na podporu lidských práv, rozmanitosti mezi národy a participace – „All Different – All Equal“. Cílem Kampaně je motivovat mladé lidi aktivně se účastnit budování mírové společnosti založené na rozmanitosti mezi národy a sociálním začlenění, a to v duchu tolerance vůči rozdílnostem mezi národy a vzájemném respektu a porozumění.

Členy Česko-německého fóra mládeže je 40 mladých Čechů a Němců, kteří se aktivně angažují v česko-německých vztazích (viz www.forummladeze.ahoj.info). Spojuje nás zájem o sousední zemi a osobní zkušenosti získané mj. činností v mládežnických organizacích s mezinárodními aktivitami. Fórum mládeže bylo založeno v roce 2001 jako projekt Koordinační rady Česko-německého diskusního fóra.

Jan Zajíc

Rada dětí a mládeže kraje Vysočina

představujeme

Rada dětí a mládeže kraje Vysočina (RDMKV) sídlí ve Věžní ulici číslo 1 v Jihlavě. Naše organizace je tak oficiálně domovem v jedné z největších dominant Jihlavy – Jihlavské bráně Matky boží. Přesto – anebo právě proto – RDMKV nemá žádnou svoji kancelář a na uvedené adrese najdete pouze název s logem a dopisní schránku. Sídlo RDMKV v Jihlavě bylo takto zvoleno z důvodů dobré dostupnosti a blízkosti Krajského úřadu jako nejbližšího partnera dětské a mládežnické krajské rady na Vysočině.

RADA DĚTÍ A MLÁDEŽE KRAJE VYSOČINA

RDMKV byla založena 11. 1. 2001 (pod původním názvem Rada dětí a mládeže Jihlavského kraje).

Údajné rozčarování nad tím, že krajské rady dětí a mládeže nebudou mít vlastní finanční prostředky pro svoji činnost ovlivnilo tehdejší aktivity, osobní přístup i účast na zasedání představenstva.

RDMKV se podařilo hned od počátku navázat spolupráci s krajským úřadem kraje Vysočina, a to především s oddělením mládeže a sportu. Zástupci RDMKV se průběžně zúčastňovali jednání komise pro volný čas zmíněného krajského úřadu.

Od data založení do 1. 3. 2003 se kromě výše uvedené činnosti sešlo šestkrát představenstvo RDMKV a i přes řádně vyúčtovanou dotaci MŠMT na technické vybavení (počítač, kopírka atd.) skončilo hospodaření RDMKV v záporných číslech. Členskou základnu tehdy tvořilo 11 členských organizací.

Na valném shromáždění 1. 3. 2003 bylo zvoleno nové představenstvo, které si dalo za cíl zefektivnit činnost Rady.

Byl podán grant na činnost RDMKV na Krajský úřad kraje Vysočina, vymyslelo se logo, založily se www stránky a začalo se aktivně pracovat s členy naší regionální dětské a mládežnické organizace.

Na Bambiriádě 2007 udělila ČRDM Cenu Přístav mj. i hejtmanovi Kraje Vysočina RNDr. Miloši Vystrčilovi (vpravo)

Kontakt:

Rada dětí a mládeže kraje Vysočina

Věžní 1
586 01 Jihlava

tel. 603 183 603 - Martin Paclík
www.rdmkv.cz
www.tabory-vysocina.cz

V roce 2004 RDMKV poprvé vydala kalendář táborů skýtající ucelený přehled více než 50 letních táborů na Vysočině.Ve spolupráci s občanským sdružením „Na pohodu…“ uspořádala RDMKV první ročník Bambiriády na Vysočině, a sice ve městě Třebíč. Pro členská sdružení bylo zřízeno elektronické právní poradenství a cíleně se pracovalo na zkvalitnění služeb a podmínek pro práci dětských spolků a organizací na Vysočině.

V současné době má RDMKV 26 členských organizací zastupujících téměř 20 000 individuálních členů *(jde o početně nejsilnější krajskou radu dětí a mládeže u nás, pozn. red.)*. RDMKV se snaží být dobrým partnerem jak členským organizacím, tak Krajskému úřadu kraje Vysočina i všem spolupracujícím organizacím, jako je například Česká rada dětí a mládeže (ČRDM), do které RDMKV v letošním roce vstoupila.

Kalendář táborů letos nabízí přehled více než 200 letních táborů nejen na Vysočině. Proběhly tři ročníky Bambiriády a RDMKV se stala v roce 2006 krajským koordinátorem této akce v našem kraji. Letos se nám podařilo dokončit projekt zmapování letních táborů na Vysočině do digitálních GIS map a RDMKV se stala hlavním partnerem Celostátní vzájemné výměny zkušeností (CVVVZ) 2007 v Třešti u Jihlavy.

Kalendář táborů na Vysočině – už jen rozeslat!

Předsedové RDMKV v letech:

2001 – 2003 Leo Pisk
2003 – 2005 Martin Paclík
2005 – 2006 Tomáš Homa
2006 – Martin Paclík

Velmi si vážíme spolupráce s krajským úřadem kraje Vysočina. Především oddělení mládeže a sportu se nám vždy snažilo a snaží vycházet vstříc a zaslouží si jistě naše poděkování.

Dokladem těchto slov je ocenění Cenou ČRDM Přístav:
• v roce 2006 ji obdržel Bc. Jan Burda, vedoucí oddělení mládeže a sportu odboru školství, mládeže a sportu krajského úřadu kraje Vysočina
• a v roce 2007 RNDr. Miloš Vystrčil, hejtman kraje Vysočina.

Naším cílem do budoucna je zachování a zkvalitnění současné činnosti a snaha bourat zdi a stavět mosty mezi všemi sdruženími a státními organizacemi zabývajícími se činnostmi spjatými s mimoškolními aktivitami dětí a mládeže.

Martin Paclík
foto Jiří Majer a archiv RDMKV

Mapování táborů na Vysočině, včetně aplikace GIS

V letošním roce byl dokončen projekt Mapování táborů na Vysočině - https://taboriste.kr-vysocina.cz. Projekt umožňuje provázat data GIS s oborovou evidencí táborů, kterou povinně vede krajská hygienická stanice a ve které jsou garantované údaje o aktuálním provozu táborů. Oddělení GIS odboru informatiky zajistí v rámci zadání OŠMS technické parametry a pokyny pro aktualizaci datové sady táborů, aby HZS, ZZS, PČR, KHS, IZS a další instituce měly vždy on-line platné informace o běžícím turnusu tábora v dané lokalitě. Principem existence oddělených, avšak dynamicky na dálku propojených evidencí, jejichž společným jmenovatelem je sofistikované mapové zobrazení základního sdíleného objektu – tábořiště v GIS. V další fázi projektu by mělo vzniknout propojení fungujících oborových databází a web s informacemi o táborech pro veřejnost.

Na realizaci projektu se podílely tyto subjekty :
• Krajský úřad kraje Vysočina – Odd. GIS odboru informatiky
• Krajský úřad kraje Vysočina – Odd. školství, mládeže a sportu
• Krajská hygienická stanice
• Hasičský záchranný sbor kraje Vysočina
• Rada dětí a mládeže kraje Vysočina (NNO)

Cílem projektu je zajištění větší bezpečnosti dětí a příslušných pracovníků na letních táborech. Díky spolupráci státních institucí a RDMKV vznikly www stránky umožňující okamžitý přehled o konkrétních lokalitách jednotlivých táborů včetně kontaktů, počtu účastníků, přístupových cest atd.
IZS má možnost prostřednictvím SMS včas informovat vedoucího tábora o blížícím se nebezpečí – povodně, vichřice, policejní oznámení atd. Případný zásah na místě konání letního tábora je výrazně zjednodušen díky včasným a přesným informacím. Samozřejmostí www stránky je možnost filtrování a vytváření sestav pro tisk.

Kartu ISIC si mohou pořídit i studenti nad 26 let

Nárok na mezinárodní studentský průkaz ISIC není omezen horní věkovou hranicí. Na rozdíl od výhod, které studentům poskytuje stát, a které pozbývají platnosti dovršením 26 let, na studentské výhody s průkazem ISIC mají nárok studenti v každém věku. Mezi hrdé držitele zelené kartičky patří i několik studentů doktorského studia, kteří se již blíží seniorskému věku.
Průkaz ISIC může získat každý student prezenční nebo kombinované formy studia, který studuje nejméně 15 hodin týdně, 6 po sobě jdoucích měsíců. Vyřazeni tak nejsou ani studenti jazykových škol akreditovaných MŠMT.
Věk studentů se stále zvyšuje. Mladí lidé svá studia často přeruší, aby po střední škole cestovali nebo studovali jazyky přímo v zahraničí. Výjimkou nejsou asi studenti, kteří po pár letech studií zjistí, že zvolená univerzita neodpovídá jejich představám a rozhodnou se začít znova na jiné vysoké škole. Většina studentských výhod, které garantuje stát, přitom pozbývá platnosti po dovršení 26. roku.

I když i ministerstvo školství už uvažuje o zvýšení horní věkové hranice pro statut studenta, jediným nástrojem, který dokáže během studií finančně pomoci i odrostlejším studentům je v tuto chvíli ISIC. Mezi země, které mezinárodně ovlivnily odstranění horní věkové hranice u ISIC karet patří např. Velká Británie nebo Itálie, kde je trend „starších studentů“ ještě výraznější.
ISIC přitom už není pouze kartička na levné letenky a klíč ke slevám na dopravu. Držitele potěší až 30% slevy v českých lyžařských areálech, za zmínku stojí Pustevny, Zadov nebo Špindlerův Mlýn. Další zajímavé slevy lze s ISICem uplatnit při nákupu zimního vybavení (HUDY sport), literatury (Neoluxor Černá labuť), oblečení (HIS, Lee, Wrangler), v kině (Village Cinemas) výrazně levněji lze pořídit cestovní pojištění nebo letenky.
Informace o studentském průkazu ISIC najdete na www.alive.cz

Tisková zpráva

YMCA a profesionalita

Profesionál! Slovo, které v člověku mé generace vyvolá vzpomínku na slavný britský krimiseriál o Bodiem a Doylovi z CI5. Omlouvám se za tuto zjednodušující první větu, ale myslím, že si přece jen můžeme z této metafory něco odnést. Čím se totiž oba hrdinové vyznačovali? Při všem vědomí toho, že šlo samozřejmě jen o „umělé situace“, si dovoluji alespoň subjektivně za sebe vyjádřit, co mně na jejich jednání, přístupu přišlo právě „to“ profesionální. Byl to jistý nadhled, bylo vidět, že by zvládli i víc, že jejich výkon nešel do krajnosti, že měli ještě určitou rezervu. Tzn., převedu-li to už do naší oblasti – že mít natrénováno, vědět víc, než je třeba, je hodně důležité.
Teď ale trošku seriózněji. Pokud si přečtete nadpis tohoto příspěvku – potažmo tématu celého čísla, pak jsem přesvědčen o tom, že se čtenáři mohou rozdělit do více skupin, dle toho, co budou od tohoto tématu očekávat. Rád bych vás ujistil, že téma profesionality vždy do YMCA patřilo. A to přesto, že činnost YMCA odjakživa stála především na práci dobrovolníků. Zdá se vám to jako protimluv? Ano, je to složitější. Toto téma lze vidět z několika úhlů.

Stručný pohled do historie
YMCA na začátku svého působení v Československu (ve 20. letech dvacátého století) vděčí svému rychlému nástupu právě práci profesionálů – více než 60 sekretářům americké YMCA, kteří dokázali svými organizačními schopnostmi a metodami a samozřejmě díky zahraniční finanční podpoře ve velice krátké době rozhýbat činnost YMCA na mnoha místech republiky.
Petr Chlápek tuto skutečnost ve své diplomové práci o YMCA popisuje takto: *„Praktičnost, účelovost a smysl pro zisk se v naší zemi podařilo propojit s hlubokou myšlenkovou připraveností, reflexí a koncentrací na ty nejlepší tradice v duchu české reformace. Byl to především důraz na pravdivost osobního života, filantropismus, angažovanost ve společenském dění a nakonec připravenost hledat nové cesty k naplnění programu idejí hodnotného a naplněného lidského života, který by neměl strádat. Na druhé straně to byl prostřednictvím americké YMCA důraz na ekonomickou nezávislost na státu a podnikavost, která umožňovala shromažďovat kapitál tak, aby bylo možno účinně pomáhat a exportovat program z Ymky do společnosti. V československé Ymce se díky vzácné fúzi křesťansky orientovaného intelektualismu a podnikatelského pragmatismu (která se jiné organizaci nepodařila v takové míře) podařilo zasáhnout okruhy, které měly potenciál rozhýbat celou společnost v duchu Masarykova „sub speciae aeternitatis“.*

Tato pomoc ale netrvala věčně – přibližně po pěti letech byla plně předána do rukou českých sekretářů. Tento princip funguje v YMCA dodnes a více rozvinuté YMCA mají za úkol pomáhat s budováním YMCA v zemích, kde dosud není tak silná.

Současná situace
YMCA dnes patří mezi ta větší občanská sdružení. Má téměř stovku zaměstnanců, ale na různé délky úvazku, takže tzv. přepočtených zaměstnanců (na plné úvazky) je 40,5. Jsou to lidé, pro které práce není „jen“ zaměstnáním, ale většinou ji chápou také jako své poslání. Přes tuto obětavost si myslím, že je velmi účelné starat se o profesní růst těchto lidí. Jednak v různých dovednostech, které musí takovíto lidé zvládat, neboť jsou to většinou ferdové mravencové – práce všeho druhu, až po čistě odborné záležitosti, které jsou pro činnost občanského sdružení v dnešní době nezbytné. Další rovinou je péče o jeho ymkařskou duši, což zahrnuje budování hrdosti na „firmu“, ve které pracuje, ale zároveň i vytvoření podmínek, které by ho k tomuto vztahu motivovaly a nevytvářely mu osobní či rodinné problémy. Ústředí YMCA v ČR pořádá pravidelná setkání zaměstnanců YMCA. Věřím, že právě v rámci nich se do budoucna podaří tuto oblast více popsat a nalézt cesty, jak práci všech ymkařských profesionálů posunout dál.

Každá firma chce být stabilní, silná, prosperující. V neziskovém sektoru to není a nemůže být jinak. Nakolik se taková věc podaří, je závislé především na dvou věcech. Jednak na lidském potenciálu, který máme v organizaci k dispozici, a pak na systému, podle kterého je organizace řízena. Pokud se nám podaří zajistit, aby kvalitní a kompetentní lidé byli na odpovídajících místech, především na těch, které ovlivňují řízení a chod organizace, tak máme většinu práce za sebou. To je totiž základ, na kterém může stát všechno ostatní – i tak důležité věci jako jsou programy či finance. Péče o lidi v YMCA je tedy velmi důležitá, ať už to jsou to dobrovolníci či zaměstnanci (kteří často po osmi odpracovaných placených hodinách vykonávají ještě dobrovolnickou práci).
V praxi to tedy znamená, že pokud má organizace prosperovat, je nezbytné, aby měla (v terminologii YMCA) kvalitní tým statutárních zástupců a odpovědné zástupce kolektivních členů YMCA v ústředním výboru, neboť to jsou pozice, které ovlivňují chod celé organizace. Nezbytností je také získat kompetentní obsazení pozic členů výboru kolektivních členů YMCA, neboť ti řídí práci na lokální úrovni. V době první republiky – době největšího rozkvětu YMCA – bylo ctí být členem YMCA, natož být členem výboru či dokonce členem ústředního výboru celé YMCA. Objevovala se mezi nimi významná jména senátorů, ministrů, filozofů, teologů, známých lékařů apod. Např. Ing. Václav Havel, Václav Klofáč, František Drtina, Emanuel Rádl, J. L. Hromádka, Antonín Frinta a mnoho dalších. Kéž by tomu tak bylo i dnes.

To, jak bude práce – ať už organizačně administrativní či vlastní programová činnost vyplývající z poslání YMCA – vykonávána, pak záleží zejména na dobrovolnících a zaměstnancích.
S tím, že zaměstnanec by měl být ve své práci profesionál, asi nikdo nebude polemizovat. Problematickým bodem v YMCA je však naše práce s dobrovolníky. Snad nebudu nařčen z přílišné paušalizace, když si dovolím napsat, že to je oblast, která trápí většinu ymkařů. Nemožnost spolehnout se na práci našeho parťáka či kolegy je opravdu neuralgickým bodem, který naši organizaci velmi vyčerpává a drží zpátky. Pokud máte dobrovolníka, který má svůj vlastní vnitřní motor (motivaci)

a co slíbí, to vždy pečlivě udělá, tak máte poklad. Jaksi jsme ještě asi nedospěli (a zdá se mi, že je to problém celé naší společnosti) k tomu, abych svou dobrovolnou práci chápal tak, že když se rozhodnu ji DOBROVOLNĚ dělat, tak ji pak vykonávám PROFESIONÁLNĚ. A to ať je to cokoliv – vedoucího na táboře, vyplnění tabulky, dodržení termínu či času otvíracích hodin klubu, který mám na starosti. Zkrátka cokoliv, co na sebe vezmu jako závazek, by mělo být mou ctí také co nejlépe vykonat. Samozřejmě, že člověk není robot a jsem si vědom toho, že střílím i do vlastní řady, ale mám naději, že když k tomuto směru nenajdeme dost vlastního uvědomění, tak nás k tomu postupně společnost, která se v myšlení pomalu proměňuje od socialistického ke kapitalistickému přístupu, pomalu přivede – či dotlačí. Škoda jen, že na počátku práce YMCA v naší zemi to byla právě naše organizace, která byla na čele peletonu, který se tímto směrem ubíral.

Nedosáhneme toho ale žádným jiným způsobem než tím, že se této oblasti budeme v YMCA cíleně věnovat, vytvoříme systém práce se zaměstnanci i dobrovolníky a každý z nás v tom uvidíme velkou příležitost pro rozvoj jak nás osobně – zvýšení vlastních kompetencí – tak šanci pro YMCA jako organizaci, pro její další rozvoj.

J. V. Hynek

ze sdružení

Britská princezna Anna ocenila letošní absolventy Programu EDIE

Celkem 65 účastníků Programu pro mládež Programu pro mládež Cena vévody z Edinburghu (v ČR zkráceně též EDIE) se v úterý 16. října 2007 setkalo v Praze s Její královskou Výsostí britskou princeznou Annou, aby z jejích rukou převzali diplomy za úspěšné absolvování bronzového, stříbrného či zlatého stupně Programu. Setkání se konalo pod záštitou předsedy Senátu Přemysla Sobotky.

V rámci své třídenní oficiální návštěvy České republiky se britská princezna Anna zúčastnila slavnostního předávání diplomů úspěšným absolventům Programu, který založil v roce 1956 její otec, vévoda z Edinburghu. Od jeho vzniku se do něj zapojilo na 6 milionů mladých lidí ve více než 120 zemích celého světa. Princezna Anna osobně pogratulovala každému absolventovi, kterému se letos podařilo splnit některý ze stupňů Programu, čas si vyhradila i na krátké rozhovory s účastníky a vedoucími. Slavnost se konala v Rytířském sále Senátu Parlamentu ČR.

„Jsme rádi, že princezna Anna přijala naše pozvání a svou přítomností na setkání s účastníky a vedoucími podpořila fungování a prestiž Programu EDIE v České republice," říká Tomáš Fajkus, výkonný ředitel, a dodává: „Princezna Anna je dalším členem britské královské rodiny, který přijel naše sdružení podpořit. Před dvěma lety přebírali absolventi Programu své diplomy z rukou prince Edwarda, v roce 2000 od prince Charlese a předtím od samotného vévody z Edinburghu."

Mladí lidé, kteří se do Prahy sjeli z celé republiky, byli v prostorách Rytířského sálu oceněni za své vytrvalé úsilí při plnění čtyř oborů EDIEho, které jsou pro získání bronzového, stříbrného či zlatého stupně nutné. Jednotlivé stupně se přitom odlišují podle věku účastníka a náročnosti úkolů. Ten, kdo se rozhodne do Programu zapojit, se za pomoci vedoucích a instruktorů zdokonaluje v rekreačním sportu a praktických dovednostech, pomáhá druhým v rámci dobrovolné služby a podnikne společnou expedici u nás nebo v zahraničí. Z Poděbrad splnili 2 účastníci stupeň bronzový, 15 jich dosáhlo stříbrného stupně a 3 dokonce zlatého.

„Mladí lidé nebojují s ostatními, ale sami se sebou. Každý si stanovuje své osobní cíle a postupuje individuálním tempem," vysvětluje Eva Píšová, vedoucí z DDM Symfonie v Poděbradech, a doplňuje: „Úspěšní absolventi nedostávají žádné věcné výhry, ale symbolickou odměnu v podobě diplomu. Dnešní den byl tedy pro ně vyvrcholením jejich snažení."

Setkání britské princezny Anny s účastníky programu EDIE se konalo pod patronací předsedy Senátu Přemysla Sobotky.

Lucie Kettnerová
fotografie Petr Rössler

Vzácná návštěva si našla čas i na krátké rozhovory s oceněnými mladými lidmi a jejich vedoucími.

Anketa na téma profesionalita

anketa

1. Co rozumíte pod pojmem profesionalita ve sdruženích dětí a mládeže?

2. Uveďte příklad letošní akce (projektu) organizované vaším sdružením, o níž neváháte říci, že jste ji profesionálně a „s přehledem“ zvládli.

1. Nechci hledat slovníkovou definici slova „profesionál, profesní“, ale podle mého názoru je profesionalita ve sdružení dětí a mládeže vyjádřena týmovou spoluprácí osob, kde má každý svůj obor, který je potřebný pro práci s dětmi a mládeží, ale při tom mají určité znalosti i o oborech druhých členů týmů. Patří sem i výchovní pracovníci, zdravotníci, gastronomické a zásobovací složky, psychologičtí poradci atd. Tyto osoby mohou být placené nebo zaměstnané, může se však jednat i o dobrovolníky, nebo lidi s mnohaletou praxí, ale především by jejich společným znakem mělo být, že mají potřebné a povinné znalosti, vyžadované pro jejich práci s dětmi, a tyto znalosti si v průběhu své práce každý neustále doplňuje, zdokonaluje, ověřuje, zkrátka studuje literaturu, internet apod. Zároveň, kromě samostudia, se i zúčastňuje přednášek, školení, diskutuje a přináší podnětné návrhy.

Důležitou částí je ale předpoklad, že svoji práci s dětmi a mládeží dělá nejen z povinnosti, ale především z láskou a s radostí. Profesionální akce s dětmi a mládeží se poznají podle poznávacích znaků jako je například: děti jsou zaměstnány poutavým programem, nejsou zde kázeňské přestupky, netrestá se (pouze se upozorňuje), děti chtějí spolupracovat a mít samy hezký tábor, ozývá se radostný smích nebo zní spontánní zpěv atd. Pro úspěšný průběh každé akce s dětmi nebo s mládeží je nutno pečlivě realizovat veškerou technickou, personální, zdravotní a programovou přípravu a umět pohotově improvizovat za nenadálé změněné situace. Za každé situace však profesionálně jednat s rozvahou, vzájemné vztahy na úrovni, vše s noblesou. Někteří jednotlivci se profesními vedoucími takřka rodí, někteří se jimi po velké snaze stávají a u některých je lépe, když si najdou jiný „job“.

2. Mám za to, že profesně jsme zvládli letos všechny běhy letního tábora (4) i naše jednotlivá setkání během roku (např. velikonoční setkání, přípravu tábora). Dokladem toho by bylo i několikeré pozitivně hodnotící vyjádření hygienické kontroly nebo hodnotící zprávy MŠMT a České televize, jejichž přesné znění nám není ještě známo.

František Fráňa a Jiří Žižkovský
Středisko Radost

1. Vedení sdružení schopné zajišťovat servis a finanční prostředky na činnost kolektivů dětí a mládeže, výběr odborně a morálně vybavených vedoucích dětských kolektivů a jasné vytýčení cílů a směřování sdružení.

2. Mezinárodní týden mládeže (setkání téměř 60 mladých lidí ze 7 zemí střední a východní Evropy) konané 29. 7. – 4. 8. 2007 v Češkovicích u Blanska.

Michael Kubík
Kolpingovo dílo ČR

1. Kvalitní vedení různých akcí (sportovní hry, víkendové akce aj.), odbornost v požadovaných směrech (např. letní anebo zimní táboření), znalost předpisů (bezpečnost a ochrana zdraví, ekonomické hospodaření), odbornost při ukázkách zajímavých sportů (lanová centra, jízda na windsurfingu aj.). V neposlední řadě motivace, probuzení zájmu mladé generace o zdravý způsob života, pěstování „koníčků“ (hobby apod). Odvaha přicházet s novými prvky ve výchově dětí a mládeže

2. Spolupráce foglarovského sdružení s Moravským zemským muzeum v Brně při přípravě a instalaci výstavy „Kde oblaka bílá plují…“ na počest 100. výročí narození Jaroslava Foglara. Výstava ve třech sálech byla v muzeu v termínu 3. květen – 6. říjen 2007, návštěvníci neskrývali dojetí a svoje kladné poznatky psali do Knihy návštěv.

Miloš Vraspír
Sdružení přátel
Jaroslava Foglara

1. Pod pojmem profesionalita si představujeme seriózní a odpovědný přístup ve všech oblastech týkajících se dané problematiky.

2. Určitě se nám povedlo profesionálně zorganizovat několik odborných seminářů. Jmenoval bych především dva: „Život nevidomých“ a „Evropské fondy ve vztahu ke komunitnímu životu“, které samozřejmě nejvíce odpovídají našemu programu. Za velmi dobře organizovanou akci bych označil i náš protest na prvního máje proti snahám fašistických a nacionalistických organizací o „přepisování dějin“.

Antonín Seidel
Mladí sociální demokraté

1. To že jsou funkce dobře a rovnoměrně rozděleny, každý si uvědomuje zodpovědnost za svůj díl práce a tu zodpovědně odvádí - všichni také musí mít vůli ke spolupráci, jedině tak je možné připravit dobrou akci. Akci je samozřejmě třeba dopředu důkladně promyslet a naplánovat a dát o ní včas vědět těm, kteří se jí mají zúčastnit.

2. Víkendový (květen) sjezd Sázavy uspořádaný společně s turistickým oddílem Argo. Všichni naši klienti byli na vodě poprvé, ale díky skvělé spolupráci se členy Argo, se akce vydařila a všem se moc líbila. Mimo jiné měla také integrační charakter - naše děti jely na lodi vždy s jedním členem Argo, který už měl s vodou zkušenosti. Večer jsme hráli společně u ohně hry a zpívali romské i oddílové písně. Sami jsme si vařili a spali ve stanech v kempu.

Barbora Šebová,
Lače čhave, o. s.

1. Vytváření kvalitních podmínek pro aktivní mimoškolní a volnočasovou činnost dětí a mládeže; vedení dětí a mládeže ke smysluplnému využívání volného času; zvyšování profesionality pracovníků zabývajících se výchovou ve volném čase, především volnočasovou výchovou mládeže.

2. Celorepubliková soutěž dětských zpěváků lidových písní „Zpěváček 2007“ – probíhá každoročně a jejím vyvrcholením je Celostátní přehlídka dětských sólových zpěváčků lidových písní v květnu 2007 ve Velkých Losinách. Soutěž má postupový charakter a účastní se jí na 6 tisíc dětí v celé ČR a finále se pravidelně účastní cca 50 dětí ve věku do 15 let se dvěmi písněmi. Jednu z nich zazpívají a capella, druhou pak za doprovodu některé ze tří pozvaných lidových muzik, které nejlépe odpovídají regionálnímu zaměření zpěváka (Severní Morava, Jižní Morava, Čechy). Výsledky soutěže hodnotí odborná porota. Propozice soutěže jsou každoročně zveřejňovány v časopise Folklor. Jako hosté se soutěže účastní mladí zpěváci a zpěvačky ze Slovenska (finalisté soutěže „Slávik Slovenska“), často také z Bulharska, Maďarska, Polska, Rakouska a Ruska. Sobotní program je tradičně semifinále soutěže, nedělní pak finále. Děti i jejich rodiče a sourozenci v průběhu víkendu rádi využívají možností návštěvy Zámku Velké Losiny, Ruční papírny Velké Losiny a koupání v krytém bazénu Lázní Velké Losiny.

Nevšední atmosféru soutěže v rozkvetlém parku Lázní Velké Losiny dotváří lidoví řemeslníci s ukázkami a prodejem výrobků tradičních řemesel. Finálovým koncertem však příležitosti k vystoupení zpěváčků nekončí. Vybraní účastníci jsou zváni na finále soutěže „Slávik Slovenska“. Ve spolupráci pořadatelů obou soutěží v České a Slovenské republice jsou střídavě pořádány koncerty nejlepších účastníků v Praze a v Bratislavě. Ve spolupráci s rozhlasem Bulharské republiky se finalistka soutěže v roce 2004 zúčastnila obdobné akce v Bulharsku. Desítka nejlepších se vždy jednou za dva roky představí v samostatném programu Mezinárodního festivalu dětských folklorních souborů „Písní a tancem“ v Luhačovicích. Finalisté i regionální vítězové soutěže jsou stále častěji zváni na významné folklorní slavnosti a mezinárodní folklorní festivaly v ČR. Péčí ostravského studia jsou koncerty zaznamenávány a vydávány na CD nebo DVD.

Bedřiška Mikundová
sekretariát
Folklorního sdružení ČR

(Pozn. red.: Odpovědi všech sdružení, jejichž zástupci na anketní otázku v daném termínu odpověděli, byla publikována v pořadí, v jakém jsme je obdrželi. Tak trochu „mimo soutěž“ jsme první anketní otázku položili také Rudolfu Kašparovi-Pegasovi z Galénova nadačního fondu, známého mj. propagací Březových lístků. Shrnutí jeho obšírnější odpovědi následuje.)

Profesionalita se vztahuje výhradně k pojmu profesionál. Profesionál je někdo, kdo vykonává něco pro výdělek.

Tato základní východiska neplatí pro činnosti sdružení dětí a mládeže, slovní vazba profesionalita ve sdruženích dětí a mládeže je nesmyslná a neměla by se užívat. Slyším-li, že někdo někde se dětem a mládeži věnoval „s vysokou profesionalitou“, rozumím tomu tak, že onen jmenovaný – ač amatér – vykonával svou činnost s dovednostmi a úrovní, obvyklými u odborně vzdělaného odborníka – profesionála-zaměstnance.

Užití výrazu profesionalita i v těchto souvislostech považuji za nesprávné a pokud bych směl text podrobit korektuře, nahradil by ho výrazy úroveň / dovednost / zasvěcenost atd.

Připouštím, že někdo může podtrženým slovním spojením „modernizovat“ (např.) kvalitu činnosti SDM. Takové tužby odsuzuji.

Jsme Češi, mluvme a pišme srozumitelně a správně.

Rudolf Kašpar-Pegas
Galénův nadační fond

ilustrační foto
Středisko Radost, o. s.

Letní pobyt pro zrakově postižené s výukou ICT

Pocity štěstí a euforie z opětovného shledání se svými přáteli – takhle se cítila většina nevidomých účastníků pobytu zaměřeného na výuku počítačů, který se uskutečnil na sklonku července 2007 v budově ekologického střediska Rychta Krásensko.

Z pramenů víme, že za dobu své existence si budova prošla značně rozmanitým účelovým vývojem. Původně se jednalo o dvůr nižší šlechty, posléze zájezdní hostinec. V současnosti je využívána k výukovým účelům.

Náš pobyt připravili pracovníci TyfloCentra Brno, o.p.s., kteří se věnují práci se zrakově postiženými. Mimo to bylo nachystáno mnoho doprovodných volnočasových programů. Uchvacující přednáška o Nepálu a tamějších obyčejích, vystoupení folkové kapely Ořešák či návštěva města Vyškov. Rádi bychom se o naše zážitky podělili i s vámi.

Tajemný Nepál

V úterý nás navštívila paní doktorka Taťána Slavíková, pracovnice brněnského Technického muzea a členka Česko-nepálské společnosti, aby nám popovídala o svých dojmech a zážitcích z cest po Nepálu. Nejprve nám přiblížila Nepál z politického a geografického hlediska a vzhledem k tomu, že se specializuje hlavně na náboženské obřady a na předměty vztahující se k nim (masky a jiné rituální předměty), mluvila nejvíce o nich. Pro zpestření své přednášky s sebou přivezla na ukázku spoustu věcí (sošky, obřadní nástroje i předměty každodenní potřeby). „Mně se nejvíc líbil ten se sloní hlavou," vzpomíná Katka na sošku boha Ganéši.

Pro dokreslení atmosféry zapálila paní doktorka vonnou tyčinku a pustila ukázku tamní hudby, jejíž základ tvoří buben, flétna a jednoduché housličky. Mohli jsme si také vyzkoušet např. hru na tibetské mísy, zatočit modlitebním mlýnkem či osahat obřadní nůž, kterým osoby k tomu určené zařezávají zvířecí obětiny různých velikostí. Všichni jsme obdivovali způsob života v Nepálu, který se od našeho značně liší.

Muzicírování s Ořešákem

Den po přednášce o Nepálu přijela na Rychtu brněnská folková skupina Ořešák. Koncert skupiny se vůbec ničím nelišil od ostatních, atmosféra po něm následující však ano. Ani bychom o tomto dni nepsali, kdyby nám skupina Ořešák nezapůjčila své nástroje k velmi živelnému hraní. Nejdříve jsme si mohli nástroje jen prohlédnout, součástí prohlížení se však stalo i zkoušení zvuků, jež vytvářelo autentickou atmosféru neovládané skupiny hudebníků. Nekoordinovaný hluk se změnil ve sborové pění, které nás velmi mile překvapilo.

Fair trade, ekologie a my

Rychtu v Krásensku provozuje ekologická organizace Rezekvítek, a proto se tady kromě jiného i důkladně třídí odpad. Někteří z nás se s tímto systémem setkali poprvé a přimělo nás to k zamyšlení, že bychom mohli třídit i na jiných akcích, kam společně jezdíme. Při jedné snídani jsme se také dozvěděli, že tady funguje obchůdek Fair Trade. Co to je? V překladu tato slova znamenají „férový obchod". Je to obchod, který dává lidem, co jim doopravdy patří. Když si tedy koupíte čokoládu, je sice dražší, ale víte, že ten, kdo sklízel kakaové boby, za to dostal přiměřeně zaplaceno (v normálních obchodech jde nejvíce peněz tomu, kdo prodává, a ne tomu, kdo dodává suroviny).

Anketa mezi obyvateli

Během výletu do vyškovského aquaparku jsme udělali malou anketu. Deseti lidí odpočívajících na dekách a ručnících jsme se ptali, jestli znají Krásensko (případně, znají-li zde nějaké objekty) a jestli třídí odpad. Osm z nich Krásensko znalo a jeden dotázaný si pamatuje kostelík. Nepravdivou informaci, že se v Krásensku nachází Macocha, nám překvapivě řekli čtyři lidé. Všech deset ale třídí odpad. Ptali jsme se také starostky Krásenska Hany Šíblové a ta nám potvrdila, že celá obec se snaží žít co nejvíce ekologicky, takže třídí odpad, a dokonce by se zde měly stavět i větrné elektrárny.

Náš program byl ještě bohatší, ale už se jenom zmíníme o tom, že jsme si také vyšli na nedalekou zříceninu hradu Holštejn, prošli jeskyni Balcarku, ve Vyškově navštívili i Dinopark a vyzkoušeli středověké zbraně a jízdu na koních v Rousínově. K tomu jsme se stihli dozvědět spoustu zajímavostí a novinek z oblasti IT.

Ale stejně, na pozadí těchto činností jde znovu a znovu o shledání se s přáteli, poněvadž toto byla pro nás jedna z mála příležitostí, jak si sdělit novinky, zážitky, dojmy. Závěrem bychom chtěli poděkovat všem sluníčkovým lidem, kteří se zasloužili o pobyt samotný či přispěli ke vzniku této reportáže.

Martin Sukaný a Vojta Polášek
Foto Jiřina Falková

Zpravodaj ČRDM o výchově a využití volného času dětí a mládeže

ARCHA

Registrace Ministerstvem kultury: MK ČR 8135
Tematická skupina 13A/A8, ISSN 1212 – 5016
Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p., odštěpný závod Přeprava, č.j. 1259/99 ze dne 29. 3. 1999

Redakce: Jiří Majer – vedoucí redaktor
Adresa redakce: Česká rada dětí a mládeže
Senovážné náměstí 977/24, 116 47 Praha 1
tel: 234 621 210, fax: 234 621 541
e-mail: archa@adam.cz
IČO: 68379439

Graf. úprava a sazba Michala Rocmanová, akad. mal.
Tiskne TG TISK s.r.o. Lanškroun
Fotografie z archivů členských sdružení ČRDM
Příspěvky přijímáme nejlépe ve Word 7.0 nebo RTF

Vychází 8 x za rok
Toto číslo vyšlo v říjnu 2007
Zpravodaj Archa je nekomerční tiskovinou, která není určena k prodeji.
Archiv čísel Archy od roku 1999 ve formátu PDF najdete na adrese http://www.crdm.cz/archa

Foto na přední obálce: Jaroslav Lepšík, Viktor Hájek a archiv Koala o.s.; foto na zadní obálce: Dětská tisková agentura, Martin Kříž, Viktor Hájek, Junák a Jiří Majer

Bitva o Hrádek

Tradičně, jako každý rok, i letos 15. září pořádal oddíl TOM Bobři z Úštěka bitvu o nedalekou zříceninu Hrádek.
Sjela se spousta bojovníků, Chippewa z České Lípy, Sluníčka z Litoměřic, Maneti, bojovníci z Turnova a ještě spousta dalších, třeba i rodiny s dětmi. Úštěcký oddíl se snažil ještě s pár spojenci ubránit svou vlajku v hradě a zároveň se zmocnit vlajky útočníků. Byl to velký a tvrdý boj, ale svou vlajku jsme ubránili.
Potom proběhly ještě další tři bitvy. Druhé straně se podařilo vyhrát jen jednu z nich. Bylo to hezky strávené sobotní dopoledne. I počasí stálo při nás.

Jára Lepšík, TOM Bobři Úštěk

V neděli 14. října byl v Praze na Žofíně v rámci koncertu Zpíváme pro radost slavnostně odstartován nový ročník ankety o nejoblíbenějšího učitele České republiky Zlatý Ámos 2007/2008. Je to opět příležitost pro žáky a studenty základních a středních škol ohodnotit své pedagogy. Na fotografii je současný Zlatý Ámos prof. Ivan Sedlák. *Dětská tisková agentura*

Přečtete si na www.adam.cz...

Oblíbený každoroční dálkový pochod „Kolem Brna“ a cyklojízda krajinou okolí Brna. Letos 30. září. Akce je zařazena do Brněnských dnů pro zdraví. Trasy od 7 do 60 km obsahují prvky vysokohorské turistiky. Delší trasy vedou přírodně zajímavým hřebenem Babího lomu. Děti a mládež dávají přednost trase 15 km příměstskými lesy, kde si cestou mohou prohlédnout jezírka, pomníky, památný strom i ohradu s divočáky.
Viktor Hájek, A-TOM

Pod patronátem Sdružení přátel Jaroslava Foglara (SPJF) v současnosti působí po celé ČR ke stovce aktivních čtenářských klubů. Komunikace s nimi probíhá klasickou poštou, ale i přes internet. Pomyslným dárkem ke 100. výročí narození spisovatele Jaroslava Foglara je dlouhodobá hra Tauris ve sci-fi stylu. Od vzniku SPJF je již jedenáctou v pořadí, kterou se sdružení pokouší nabídnout od října do května zajímavé vyžití všem přihlášeným klubům.

Tradiční Den stromů na Chaloupkách přilákal na středisko Chaloupky v neděli 7. října necelé dvě stovky návštěvníků, z toho polovinu dětí. Ochránci přírody z Kněžic ukázali, že víkendy nemusí patřit návštěvám gigamarketů, ale že příroda nabízí mnohem zajímavější a nápaditější způsob trávení volného času.
Martin Kříž, Chaloupky, o.p.s.

Ve společnosti chybí povědomí o lidech, kteří jsou ochotni věnovat peníze neziskové organizaci – scházejí tolik potřebné vzory individuálních dárců. Informační centrum neziskových organizací (ICN) proto uspořádalo v pořadí již desátou mediální kampaň 30 dní pro neziskový sektor pod mottem Každý může být hrdinou. Kampaň chce motivovat lidi k tomu, aby se nebáli podpořit vyhlédnutou neziskovou organizaci, třeba i finančně. Vyberte si, jak a komu pomůžete, vybízí ICN návštěvníky internetových stránek www.neziskovky.cz.
(Na snímku ředitel ICN Marek Šedivý s moderátorkou Štěpánkou Duchkovou.) *-maj-*

Čtvrtý ročník veřejné sbírky na podporu základního školství v Etiopii proběhl od 9. do 11. října 2007. Cílem sbírky je každoročně získat finanční prostředky na stavbu základních škol v Etiopii. Chodit do školy, naučit se číst, psát a počítat je pro nás naprostou samozřejmostí. V některých zemích to však pro děti bývá nesplnitelný sen. *Junák – svaz skautů a skautek ČR*